רשומות

קובץ התקנות

ז' באדר תשכ"א | 1110 | 23 בפברואר 1961

עמוד

תקנות מס הכנסה (כללים לאישור קרנות תגמולים, פנסיה, פיצויים וחופשה) (תיקון), תשכ"א—1961 1060
תקנות נמל טבריה (אגרות שימוש בנמל ובמיתקניו), תשכ"א—1961 1061
תקנות מחלות בעלי חיים (חיסון בפני מחלות שונות) (תיקון), תשכ"א—1961 1062
צו מס הרכוש העירוני (אכרזה על אזור עירוני של קרית־אונו), תשכ"א—1961 1063
צו לעידוד הסרט הישראלי (הצגת יומן ישראלי) (מס' 2), תשכ"א—1961 1064

מדור לשלטון מקומי

חוק עזר לאילת (היטל סעד ונופש) (תיקון), תשכ"א—1961 1064
חוק עזר לאילת (אספקת מים) (תיקון), תשכ"א—1961 1065
חוק עזר לבית־שמש (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1066
חוק עזר לבנימינה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1067
חוק עזר לברנר (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1068
חוק עזר לגדרה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1069
חוק עזר לגיזו (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1070
חוק עזר לגני־תקוה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1071
חוק עזר לטירת־הכרמל (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1072
חוק עזר לכרכור (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1073
חוק עזר למגדיאל (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1074
חוק עזר למפעלות־אפק (מס עסקים מקומי) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961 1075
חוק עזר למפעלות־אפק (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1075
חוק עזר לנחלת־יהודה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1076
חוק עזר לנס־ציונה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1077
חוק עזר לעזתה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1078
חוק עזר לעיר־יזרעאל—עפולה (אספקת מים), תשכ"א—1961 1079
חוק עזר לפרדסיה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1085
חוק עזר לקרית־חרושת (אגרת תעודת אישור), תשכ"א—1961 1086
חוק עזר לקרית־חרושת (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1087
חוק עזר לקרית־טבעון (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1088
חוק עזר לראמה (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"א—1961 1089
חוק עזר לרכסים (אספקת מים), תשכ"א—1961 1090
חוק עזר לרמות־השבים (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 1096
חוק עזר לשרון־הצפוני-(הדברת זבוב ים התיכון), תשכ"א—1961 1097
הודעה על החלטת המועצה המקומית אום אל־פחם בדבר קנס פיגורים 1098
תיקון טעויות

פקודת מס הכנסה, 1947

תקנות בדבר כללים לאישור קרנות תגמולים, פנסיה, פיצויים וחופשה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 8 (ה), 11 (1) (ו), 16 (ג), 16 ד ו־82 לפקודת מס הכנסה, 1947 [1] (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 1

1. בתקנה 1 לתקנות מס הכנסה (כללים לאישור תגמולים, פנסיה, פיצויים וחופשה), תשי"ז—1957 [3] (להלן — התקנות העיקריות) —

(1) אחרי הגדרת „קופת השקעות מרכזית" תיווסף הגדרה זו:

„„קופת פיצויים מרכזית" — קופה המנהלת קרן פיצויים שחבריה הם מעבידים בלבד ומספרם עולה על עשרה";

(2) בהגדרת „השקעה מוכרת" —

(א) בפסקה (1), אחרי „השקעה בניירות ערך מאושרים" יווסף „הנמכרים על ידי הממשלה, או";

(ב) תימחק פסקה (3).

תיקון תקנה 13

2. בתקנה 13 לתקנות העיקריות, במקום „מתשעים יום" יבוא „מארבעים ושנים יום".

תיקון תקנה 18

3. (1) הנאמר בתקנה 18 לתקנות העיקריות יסומן כתקנת משנה (א);

(2) בתקנת משנה (א), ברישה, יימחק „למעט קרן פיצויים";

(3) אחרי תקנת משנה (א) תיווסף תקנת משנה זו:

„(ב) הוראות תקנה זו לא יחולו על קופה המנהלת קרן פיצויים בלבד ועל קופת פיצויים מרכזית".

הוספת תקנה 18א

4. אחרי תקנה 18 לתקנות העיקריות תיווסף תקנה זו:

„השקעות על ידי קופת פיצויים מרכזית

18א. קופת פיצויים מרכזית רשאית מתוך כספי קרנותיה, לתת הלוואות לצרכי פיתוח, באישור מוקדם בכתב של הגוף המפקח ועל פי התנאים שייקבעו באישור בסכום כולל שלא יעלה על 25% מכספי אותן הקרנות".

תיקון תקנה 20

5. בתקנה 20 לתקנות העיקריות, בפסקה (1), בסופה, יווסף „ובאישור הגוף המפקח גם למטרה קונסטרוקטיבית אחרת".

תיקון תקנה 24

6. בתקנה 24 לתקנות העיקריות —

(1) בתקנת משנה (א), בסופה, יווסף: „ואם ניתנה רשות מאת הגוף המפקח לשלם לחבר את המגיע לו במזומנים";

(2) בתקנה משנה (ב) —

(א) אחרי „אלא תעביר אותו סכום לקופה החדשה" יווסף „והקופה החדשה חייבת לקבל אותו סכום. הזכויות שסכום זה יקנה לחבר יהיו על פי תקנונה של הקופה החדשה";

(ב) יימחק „זולת אם קיבלה רשות מאת הגוף המפקח לשלם לחבר את המגיע לו במזומנים".

---

[1] ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1568, עמ' 77; ס"ח 206, תשט"ו, עמ' 82; ס"ח 316, תש"ה, עמ' 89.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] ק"ת 726, תשי"ז, עמ' 1826.

(3) אחרי תקנת משנה (ב) תיווסף תקנת משנה זו:

„(ג) על אף האמור בתקנת משנה (ב) רשאי הנציב, לפי המלצת הגוף המפקח, להורות, דרך כלל או למקרה מסויים, כי הסכום המגיע לחבר, כולו או מקצתו, לא יועבר לקופה החדשה אם הוכח להנחת דעתו, כי זכויותיו של החבר נשמרות לו על ידי הקופה."

תיקון סעיף 25

7. בתקנה 25 לתקנות העיקריות, אחרי פסקה (3) תיווסף פסקה זו:

„(4) או לאחר שהגיע לגיל 65, ואשה — לגיל 60, וכתום לא פחות מחמש שנים מיום שהיה לחבר."

תיקון תקנה 25ג

8. בתקנה 25ג לתקנות העיקריות, במקום „65%" יבוא „75%".

תיקון תקנה 25ה

9. בתקנה 25ה לתקנות העיקריות, בתקנת משנה (ב), במקום „ב־31 במרס, ב־30 ביוני, ב־30 בספטמבר וב־31 בדצמבר" יבוא „תוך 30 יום מה־31 במרס, 31 ביוני, 30 בספטמבר ו־31 בדצמבר".

תיקון תקנה 28

10. בתקנה 28 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (ב) תבוא תקנת משנה זו:

„הדוחו"ת יוגשו תוך 30 יום מ־31 במרס, 30 ביוני, 30 בספטמבר ו־31 בדצמבר של כל שנה."

הוראת מעבר

11. כספים שהופקדו במוסד בנקאי כאמור בהגדרת „השקעה מוכרת" פסקה (3), לפני פרסום תקנות אלה ברשומות, ייחשבו ל„השקעה מוכרת" עד ליום בו יכולה הקופה לראשונה לקבל את הפקדון האמור.

השם

12. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מס הכנסה (כללים לאישור קרנות תגמולים, פנסיה, פיצויים וחופשה) (תיקון), תשכ"א—1961".

כ"ן בשבט תשכ"א (12 בפברואר 1961)
(חמ 723118)

לוי אשכול
שר האוצר

פקודת הנמלים

תקנות בדבר אגרות שימוש בנמל טבריה ובמיתקניו

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 לפקודת הנמלים [1], והסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

„כלי שיט" — ספינה או סירה המונעת על ידי מנוע פנימי קבוע;

„סירת משוטים" — סירה שאינה מונעת על ידי מנוע פנימי קבוע;

„הנמל" — נמל טבריה לרבות המעגנים בגינוסר ובעין־גב;

„המנהל" — מי שהורשה על ידי רשות הנמלים לצורך תקנות אלה;

„מודד כלי שיט" ו־„תעודת תפוסה" — כמשמעותם בתקנות הספנות (בניה ומדידה של כלי שיט ומשכנתאות עליהם), תשכ"א—1961 [3].

---

[1] חוקי א"י, כרך ב', פרק ק"ד, עמ' 1146.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] ק"ת 1108, תשכ"א, עמ' 974.

אגרות

2. בעד שימוש בנמל ובמיתקניו על ידי כלי שיט או סירת משוטים תשולם למנהל, לתקופה שצויינה להלן, אגרה בשיעורים אלה:

	שיעור האגרה בלירות			
	לשנה	5-9 חדשים	5-6 חדשים	5-3 חדשים
לסירת משוטים	30	23	15	8
לכלי שיט שארכו במטרים—				
עד 9.499	60	45	31	15
9.500 עד 13.499	120	91	61	31
13.500 ומעלה	240	182	122	62

קביעת אורך כלי שיט

3. אורך כלי שיט ייקבע בהתאם לרשום בתעודת רישום או בתעודת תפוסה של כלי שיט ואם אין רישום כאמור, ייקבע ארכו על ידי מודד כלי שיט.

תחולה

4. הוראות תקנות הנמלים (אגרות לכלי שיט), תשכ"א—1960 [4], לא יחולו על כלי שיט או סירת משוטים המשתמשים בנמל ובמיתקניו.

השם

5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נמל טבריה (אגרות שימוש בנמל ובמיתקניו), תשכ"א—1961".

כ"ו בשבט תשכ"א (12 בפברואר 1961)
(חמ 755318)

יצחק בן־אהרן
שר התחבורה

[4] ק"ת 1055, תשכ"א, עמ' 46.

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר חיסון בהמות נגד מחלות שונות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945 [1], והסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מתקין תקנות אלה:

תיקון התוספת

1. בתוספת לתקנות מחלות בעלי חיים (חיסון בפני מחלות שונות), תשי"ט—1959 [3], אחר פרט 8 יווסף פרט זה:

„9 קדחת שחור השתן (בבזיה)	בקר	105 אגורות".

השם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מחלות בעלי חיים (חיסון בפני מחלות שונות) (תיקון), תשכ"א—1961".

י"ט בשבט תשכ"א (25 בפברואר 1961)
(חמ 73824)

משה דיין
שר החקלאות

[1] ע"ר 1045, תוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] ק"ת 863, תשי"ט, עמ' 638; ק"ת 922, תשי"ט, עמ' 1601.

פקודת מס הרכוש העירוני, 1940

צו אכרזה על מס באזור העירוני קרית־אונו

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 (1) לפקודת מס הרכוש העירוני, 1940 [1] (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מכריז ומצווה לאמור:

הגדרות

1. „אזור קרית־אונו" — האזור המפורט בתוספת והמסומן בקו אדום במפת קרית־אונו (להלן — המפה), הערוכה בקנה מידה 2500 : 1 והחתומה ביד שר האוצר.

אכרזה על מס באזור העירוני של קרית־אונו

2. בעליהם של נכסי בית וקרקע בתחומי אזור קרית־אונו שגבולותיו מסומנים במפה, חייבים לשלם מדי שנה בשנה מס שיוערך וישולם בהתאם להוראות הפקודה במקום מס הרכוש החקלאי שתשלומו חל באותו תאריך.

רשות לעיין בהעתק המפה

3. העתקים מהמפה נמצאים במשרדי הארנונה ומסי רכוש, בי"ס שמידט, רוז' הלל, ירושלים, במשרד המועצה המקומית קרית־אונו, במשרד הארנונה ומסי רכוש, רחוב ירושלים 25, בני־ברק, במשרד ראש אגף רישום והסדר קרקעות, מגרש הרוסים, ירושלים, וכל אדם זכאי לעיין בהם בשעות 10—12 בבוקר בימים שהמשרדים פתוחים לקהל.

תחילה

4. תחילתו של צו זה היא ביום ט"ו בניסן תשכ"א (1 באפריל 1961).

השם

5. לצו זה ייקרא „צו מס הרכוש העירוני (אכרזה על אזור עירוני של קרית־אונו), תשכ"א—1961".

תוספת

גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל)

גושים: 6493 — 6497 בשלמות.
6492 פרט לחלקה 6, חלק דרומי של חלקה 3 וחלק צפוני מערבי של חלקה 7.

חלקות: 60 — 63, 65—67, 69, 73—83, 91—92, 94, 95, 98, 119—132, 158—164, חלק צפוני של חלקה 39, חלקים מזרחיים של חלקות 97 ו־14 בגוש 6490.
3, 5 בגוש 6491.

כ"ז בשבט תשכ"א (13 בפברואר 1961)
(חמ 723506)

לוי אשכול
שר האוצר

---

[1] ע"ר 1940, תוס' 1 מס' 1065, עמ' 218.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חוק לעידוד הסרט הישראלי, תשי"ד—1954

צו בדבר הצגת יומן ישראלי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לחוק לעידוד הסרט הישראלי, תשי"ד—1954 [1], אני מצווה לאמור:

הצגת יומן ישראלי

1. בתקופה שבין יום ח' באדר תשכ"א (24 בפברואר 1961) לבין יום ח' בסיון תשכ"א (23 במאי 1961) יהא כל מציג חייב להציג, כחלק מהצגותיו שאורך זמנן אינו פחות מ־90 דקות ובכלל זה ההפסקות, את אחד היומנים הישראליים שיפורטו —

(1) בתעודה שנמסרה ליצרן ושצילומה מצוי בראש היומן, או

(2) בהודעה בכתב שנמסרה למציג, או

(3) בהודעה שפורסמה ברשומות.

השם

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד הסרט הישראלי (הצגת יומן ישראלי) (מס' 2), תשכ"א—1961".

כ"ו בשבט תשכ"א (12 בפברואר 1961)
(חמ 769920)

א. הירשברג
רשות מוסמכת

[1] ס"ח 158, תשי"ד, עמ' 143.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

חוק עזר לאילת בדבר היטל סעד ונופש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934 [1], וחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959 [2], מתקינה מועצת עירית אילת חוק עזר זה:

תיקון התוספת הראשונה

1. בתוספת הראשונה לחוק עזר לאילת (היטל סעד ונופש), תשכ"א—1960 [3], במקום פסקה (4) תבוא פסקה זו:

„(4) במוסד שהוא מועדון לילה — 20% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות".

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאילת (היטל סעד ונופש) (תיקון), תשכ"א—1961".

נתאשר.
כ"ט בטבת תשכ"א (17 בינואר 1961)
(חמ 81095)

חיים משה שפירא
שר הפנים

י. לוי
ראש עירית אילת

[1] ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1
[2] ס"ח 201, תשי"ט, עמ' 215.
[3] ק"ת 1075, תשכ"א, עמ' 448.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לאילת בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934 [1], מתקינה מועצת עירית אילת חוק עזר זה:

תיקון התוספת

1. בתוספת לחוק עזר לאילת (אספקת מים), תש"ך—1960 [2], במקום פריט 8 יבוא פריט זה:

"8. אגרת מים (סעיף 7) —

(א) במקום שהותקן מד־מים:

	לירות
(1) לצריכה ביתית ל־50 מ"ק הראשונים לחודש, לכל מ"ק	0.16
לכל מ"ק מעל ל־50 מ"ק, לחודש	0.23
(2) לכל צריכה אחרת שאינה צריכה ביתית, לכל מ"ק	0.20

(ב) במקום שלא הותקן מד־מים — לחודש:

דירה בת חדר אחד	3
דירה בת שני חדרים	6
דירה בת שלושה חדרים	8
חנות עם מחסן צמוד ששטחה עד 20 מ"ר	4
לכל 30 מ"ר נוספים או חלק מהם	4
מסעדה או בית קפה ששטחם עד 50 מ"ר	18
לכל 100 מ"ר נוספים או חלק מהם	18
קיוסק	18
אטליז	14
מאפיה	45
בית מלאכה ששטחו עד 30 מ"ר	4
לכל 20 מ"ר נוספים או חלק מהם	4"

חשם

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לאילת (אספקת מים) (תיקון), תשכ"א—1961".

י. לוי
ראש עירית אילת

נתאשר.

כ' בשבט תשכ"א (6 בפברואר 1961)

(חמ 810908)

חיים משה שפירא
שר הפנים

[1] ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1
[2] ע"ר 1020, תש"ך, עמ' 1308.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבית־שמש בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית בית־שמש חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה המקומית בית־שמש;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרות היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

ענשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית־שמש (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.
ז' בשבט תשכ"א (24 בינואר 1961)
(חמ 81453)

מנחם נימן
ראש המועצה המקומית בית־שמש

חיים משה שפירא
שר הפנים

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבנימינה בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית בנימינה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה המקומית בנימינה;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה בידי המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבנימינה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.

כ"ט בטבת תשכ"א (17 בינואר 1961)

(חמ 813211)

חיים משה שפירא

שר הפנים

מ. אלון

ראש המועצה המקומית בנימינה

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לברנר בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941[1], מתקינה המועצה האזורית ברנר חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה האזורית ברנר;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לב־ר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לברנר (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.

כ' בשבט תשכ"א (6 בפברואר 1961)

(חמ 813504)

שלום דברת

ראש המועצה האזורית ברנר

חיים משה שפירא

שר הפנים

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגדרה בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית גדרה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה המקומית גדרה;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מטוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגדרה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.

כ"ג בטבת תשכ"א (11 בינואר 1961)

(חמ 816515)

א. פרנקל

(ראש המועצה המקומית גדרה)

חיים משה שפירא

שר הפנים

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגיזו בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה האזורית גיזו חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה האזורית גיזו;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה וביקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגיזו (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.

כ"ג בטבת תשכ"א (11 בינואר 1961)

(חמ 81728)

יואב תיבון

ראש המועצה האזורית גיזו

חיים משה שפירא

שר הפנים

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגני־תקוה בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית גני־תקוה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
„המועצה" — המועצה המקומית גני־תקוה;
„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;
„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

שם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגני־תקוה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.
י"ד בשבט תשכ"א (31 בינואר 1961)
(חמ 81737)

ש. ח. דובין
ראש המועצה המקומית גני־תקוה

חיים משה שפירא
שר הפנים

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לטירת־הכרמל בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית טירת־הכרמל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה המקומית טירת־הכרמל;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטירת־הכרמל (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.

י"ד בשבט תשכ"א (31 בינואר 1961)

(חמ 829111)

עזרא לניאדו

ראש המועצה המקומית טירת־הכרמל

חיים משה שפירא

שר הפנים

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכרכור בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית כרכור חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה המקומית כרכור;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

ענשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

חשם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכרכור (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.

ז' בשבט תשכ"א (24 בינואר 1961)

(חמ 834308)

אברהם שץ

ראש המועצה המקומית כרכור

חיים משה שפירא

שר הפנים

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למגדיאל בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית מגדיאל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה המקומית מגדיאל;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

חשם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למגדיאל (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר,

י"ז בשבט תשכ"א (3 בפברואר 1961)

(חמ 839112)

חיים משה שפירא

שר הפנים

ב. ליטאי

ראש המועצה המקומית מגדיאל

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר למפעלות־אפק בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 [2], מתקינה המועצה האזורית מפעלות־אפק חוק עזר זה:

תיקון התוספת

1. בתוספת לחוק עזר למפעלות־אפק (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1956 [3] (להלן — חוק העזר העיקרי), בסופה, יוסיפו פרטים אלה:

„מחצבת אבן	200
מגרסת אבן	150"

תחילה

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

הוראות מעבר

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לפי חוק עזר זה לשנת 1960/61 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

השם

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למפעלות־אפק (מס עסקים מקומי) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961".

נתאשר.

י"ד בשבט תשכ"א (31 בינואר 1961)

(חמ 84021)

יצחק בנדר
ראש המועצה האזורית מפעלות־אפק

חיים משה שפירא
שר הפנים

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.
[3] ק"ת 664, תשי"ז, עמ' 617; ק"ת 1015, תש"ך, עמ' 1199; ק"ת 1061, תשכ"א, עמ' 181.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למפעלות־אפק בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה האזורית מפעלות־אפק חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה האזורית מפעלות־אפק;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למפעלות־אפק (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.

כ"ג בטבת תשכ"א (11 בינואר 1961)

יצחק בנדר
ראש המועצה האזורית מפעלות־אפק

(חמ 84029)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנחלת־יהודה בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית נחלת־יהודה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה המקומית נחלת־יהודה;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

ענשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנחלת־יהודה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.

אלימלך צמיר
ראש המועצה המקומית נחלת־יהודה

י"ד בשבט תשכ"א (31 בינואר 1961)
(חמ 841604)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנס־ציונה בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית נס־ציונה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה המקומית נס־ציונה;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

ענשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

חשם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנס־ציונה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.

י"ז בשבט תשכ"א (3 בפברואר 1961)

א. מירון

ראש המועצה המקומית נס־ציונה

(חמ 841018)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעזתה בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה האזורית עזתה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה האזורית עזתה;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעזה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.

אברהם רוזנמן
ראש המועצה האזורית עזתה

י"ז בשבט תשכ"א (3 בפברואר 1961)
(חמ 84639)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעיר־יזרעאל—עפולה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941[1], מתקינה המועצה המקומית עיר־יזרעאל—עפולה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים" — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;

„רשת פרטית" — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד־מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

„אביזרים" — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

"מד־מים" — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

"נכס" — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;

"מנהל" — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

"צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית;

"המועצה" — המועצה המקומית עיר־יזרעאל—עפולה;

"רשיון שרברב" — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת מפעל מים ולהפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;

(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

חיבור למפעל מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד־המים.

אגרת הנחת צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מד־מים והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מד־מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד־מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד־מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד־המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד־המים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מד־מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד־המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשיים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מד־מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד־מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד־המים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מד־המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד־המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד־המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד־המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

אגרת מים

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד־מים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצרוכת הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

אספקת מים לפי חוזה

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

מועד התשלום

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד־מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה, רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

פטור

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו־9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

ניתוק החיבור

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי־תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א)(1) ו־(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א)(3) ו־(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12(ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת אספקת מים

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

רשות כניסה

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל־17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר — על מנת —

(1) להתקין מד־מים, לתקנו, לבדקו, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;

(2) לבדוק אם יש בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

השימוש במים

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במד־מים ובמיתקנים המובילים את המים למד־המים.

מכירת מים

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכר־מים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

שמירת מפני זיהום

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר הסמוך למפעל המים.

דרישת תיקונים

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמן על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

רשיון שרברב

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרבריות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל־31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

מסירת הודעות

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

ענשים

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו־(ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו־20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

23. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעיר־יזרעאל—עפולה (אספקת מים), תשכ"א—1961".

תוספת

	שיעור האגרה בלירות
1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה	250.—
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) —	
(א) לכל יחידת דיור	150.—
(ב) מחסנים לשימוש ביתי, רפתות, חדרים לכביסה —	
ששטחם עד 40 מ"ר	15.—
לכל מ"ר נוסף	0.50
(ג) בתי עסק, מחסנים למסחר, בתי שעשועים, חנויות, קיוסקים, משרדים וכיוצא באלה שנפחם — עד 40 מ"ק	25.—
לכל מ"ק נוסף — תוספת של	0.60
(ד) בתי חרושת שנפחם — עד 1000 מ"ק הראשונים —	
לכל מ"ק	0.70
לכל מ"ק נוסף	0.35
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — לכל מטר אורך החזית	10.—
4. אגרת התקנת מד־מים (סעיף 6 (ג))	10.—
5. דמי שכירות מד־מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש	1.—
6. אגרת בדיקת מד־מים (סעיף 6 (ה))	5.—
7. אגרת תיקון מד־מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש —	
(א) עד ¾"	0.50
(ב) 1"	0.75
(ג) לכל ½" נוסף — תוספת של	0.75
8. אגרת מים (סעיף 7) —	
(א) במקום שלא הותקן מד־מים — לכל חודש — במקומות מגורים, משרדים, חדרי עבודה:	
חדר אחד בלי נוחיות	2.75
חדר אחד עם נוחיות	3.25
חדר וחצי	3.50
שני חדרים	4.—
לכל חדר נוסף — תוספת של	0.50
קרקע מעובדת להשקאה — לכל מ"ר	0.05
(ב) במקום שהותקן מד־מים — לכל חודש:	
לתצרוכת ביתית — ל־8 מ"ק ראשונים או חלק מהם	2.—
לכל מ"ק נוסף שמעל ל־8 מ"ק	0.25
לתצרוכת למשקי עזר וגינות מעל ל־10 מ"ק לחודש (תצרוכת בית) בחדשים אפריל — נובמבר, בהגבלה של 8 מ"ק —	
לכל 100 מ"ר מחשטח המושקה או חלק מהם — לכל מ"ק	0.11
לכל מ"ק נוסף	0.25

	שיעור האגרה בלירות
לתעשיה ולבניה, לכל מ"ק	0.25
לחקלאות עם מדידה נפרדת — לכל מ"ק	0.09
9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))	—.9
10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה))	—.12

נתאשר.

י' דובנוב

י"א בכסלו תשכ"א (30 בנובמבר 1960) — ראש המועצה המקומית עיר־יזרעאל—עפולה

(חמ 831020)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לפרדסיה בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית פרדסיה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

"המועצה" — המועצה המקומית פרדסיה;

"ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

"פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

"צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

"ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישומש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

ענשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפרדסיה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.
י"א בטבת תשכ"א (30 בדצמבר 1960)
(חמ 84838)

ימיני זכריה
ראש המועצה המקומית פרדסיה

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית־חרושת בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית קרית־חרושת חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה המקומית קרית־חרושת;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך בכתב על ידי ראש המועצה.

אגרת תעודה

2. המבקש מאת ראש המועצה תעודה, אישור תעודה או קיום תעודה, ישלם למועצה אגרות אלה:

(1) בענין הנוגע לקרקעות, בנינים וירושות — שלוש לירות;

(2) בכל ענין אחר — לירה אחת.

אגרת העתק

3. המבקש מאת ראש המועצה העתק מתעודה ישלם למועצה אגרה בסך 50 אגורות.

הנחות ופטור מתשלום

4. ראש המועצה רשאי ליתן תעודה או העתק ממנה, לאשרה או לקיימה, בלי כל תשלום או בתשלום מופחת, כשהמבקש הוא עני, או מוסד לצרכי צדקה, תרבות, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים.

ביטול

5. חוק עזר לקרית־חרושת (אגרת תעודת אישור), תשי"ב—1951 [2] — בטל.

חשם

6. לחוק עזר ייקרא „חוק עזר לקרית־חרושת (אגרת תעודת אישור), תשכ"א—1961".

נתאשר.
י"ט בשבט תשכ"א (5 בפברואר 1961)
(חמ 85251)

הלמוט קרקליס
ראש המועצה המקומית קרית־חרושת

חיים משה שפירא
שר הפנים

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] ק"ת 230, תשי"ב, עמ' 345.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית־חרושת בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית קרית־חרושת חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה המקומית קרית־חרושת;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית־חרושת (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.
י"ז בשבט תשכ"א (3 בפברואר 1961)
(חמ 85257)

הלמוט קרקליס
ראש המועצה המקומית קרית־חרושת

חיים משה שפירא
שר הפנים

[1] ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית־טבעון בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941[1], מתקינה המועצה המקומית קרית־טבעון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה המקומית קרית־טבעון;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית־טבעון (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.
ז' בשבט תשכ"א (24 בינואר 1961)
(חמ 829013)

א. סגל
ראש המועצה המקומית קרית־טבעון

חיים משה שפירא
שר הפנים

[1] ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לראמה בדבר פתיחת בתי עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית ראמה חוק עזר זה:

חגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה המקומית ראמה;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר לו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„בית־עסק" — לרבות קיוסק, בית חרושת, בית מלאכה וכל מקום אחר שבו עוסקים במסחר, למעט בית אוכל, בית מרקחת, מלון או פנסיון;

„בית אוכל" — לרבות בית קפה, מסעדה, מחלבה, מקום למכירת גלידה ומוצרי חלב, מקום האר־חה שעליו ניתן או יש לתת רשיון לפי פקודת המלאכות והתעשיות (הסד־חן) [2], למעט מלון או פנסיון;

„בעל" — לרבות המנהל או האדם שעל שמו ניתן רשיון לבית עסק או לבית אוכל;

„קיץ" — התקופה שמיום 1 באפריל ועד ה־30 בספטמבר;

„חורף" — התקופה שמיום 1 באוקטובר ועד ה־31 במ־ס;

„חג" — יום מנוחה כאמור בפסקה (1) להודעה על קביעת ימי מנוחה לשאינם יהודים [3].

סגירת בתי עסק ביום ראשון

2. ביום הראשון של השבוע שאינו חל בערב חג לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עסק.

סגירת בתי עסק בימים אחרים

3. בימים שאינם יום ראשון של השבוע לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח —

(1) מסגריה, פחחיה, נגריה, סנדלריה או מקום תעשיה — בשעות שבין 18.00 ובין 7.00;

(2) חנות למכירת בדים, גלנטריה, כלי בית, נעליים או חייטות בשעות שבין 19.00 ובין 7.00 ובשעות שבין 13.00 ובין 15.00 בקיץ, ובין השעות 12.00 ובין 13.30 בחורף;

(3) חנות מכולת, חנות למכירת ירקות או בשר — בשעות שבין 20.00 ובין 5.00 ובשעות שבין 13.00 ובין 15.00 בקיץ, ובין השעות 12.00 לבין 13.30 בחורף;

(4) מספרה או בית אוכל בשעות שבין 23.00 ובין 6.00.

סגירת בתי מרקחת

4. (א) לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית מרקחת —

(1) ביום הראשון של השבוע;

(2) בימים אחרים —

(א) בחורף בין השעות 20.00 ובין 8.00;

(ב) בקיץ בשעות שבין 21.00 ובין 8.00.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), חייב בעל בית מ־קחת לפתוח את בית מ־קחתו כשהגיע תורו לפתחו לפי סדר תורנות בתי מרקחת שקבע ראש המועצה.

---

[1] ע"ר 1941, תום' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.
[3] י"פ 356, תשי"ד, עמ' 1284.

תחולה

5. הוראות הסעיפים 2 ו־4 (א) (1) לא יחולו על בית עסק או בית מרקחת שבעליהם הם כולם לא נוצריים הסוגרים אותם בימי מנוחתם של בני עדתם.

עונשים

6. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס חמישים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

חשם

7. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לראמה (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"א—1961".

נתאשר.

י' בשבט תשכ"א (27 בינואר 1961)
(חמ 854704)

חנא נאסיף מוויס
ראש המועצה המקומית ראמה

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לרכסים בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית רכסים חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים" — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;

„רשת פרטית" — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד־מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

„אביזרים" — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;

„מד־מים" — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„נכס" — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;

„מנהל" — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

„צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית;

„המועצה" — המועצה המקומית רכסים;

„רשיון שרברב" — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת מפעל מים ולהפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;

(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

חיבור למפעל מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת; וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד־המים.

אגרת הנחת צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מד־מים והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מד־מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

(ב) המנהל רשאי לדהוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד־מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד־מים לשם התקנתו על־ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד־המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד־מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מהצרכן לרכוש מד־מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד־המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשיים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מד־מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד־מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד־המים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מד־המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד־המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד־המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד־המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

אגרת מים

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד־המים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצרוכת הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

אספקת מים לפי חוזה

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

מועד התשלום

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד־מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאיתה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

פטור

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו־9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

ניתוק החיבור

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצורכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו־(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו־(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת אספקת מים

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

רשות כניסה

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל־17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

(1) להתקין מד־מים, לתקנו, לבדקו, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש, צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;

(2) לבדוק אם יש בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

השימוש במים

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצורכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה, אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במד־מים ובמיתקנים המובילים את המים למד־המים.

מכירת מים

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

שמירה מפני זיהום

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

דרישת תיקונים

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

רשיון שרברב

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל־31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

מסירת הודעות

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

עונשים

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו־(ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו־20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

23. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרכסים (אספקת מים), תשכ"א—1961".

תוספת

	שיעור האגרה בלירות
1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה	400.—
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) —	
לכל חדר	20.—
לכל דונם קרקע או חלק ממנו	100.—
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) —	
לדירה בת חדר אחד	80.—
לדירה בת שני חדרים	140.—
לכל חדר נוסף	30.—
לקרקע — לכל מ"ר	0.30
למפעלים, לבתי מלאכה או עסקים — לכל מ"ר	2.—
4. אגרת התקנת מד־מים (סעיף 6 (ג)) — בעד התקנת מד־מים	
שקטרו "½ — "¾	6.—
1"	8.—
2"	12.—
5. דמי שכירות מד־מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש	1.—
6. אגרת בדיקת מד־מים (סעיף 6 (ה))	6.—
7. אגרת תיקון מד־מים (סעיף 6 (ז)) — לחודש	0.30
8. אגרת מים (סעיף 7):	
(1) לשימוש ביתי — לחודש —	
עד 8 מ"ק	1.20
לכל מ"ק נוסף	0.20
(2) לגינות ומשקי עזר מעובדים — בהגבלה של 40 מ"ק לחודש בחדשים אפריל עד נובמבר — לכל חצי דונם או חלק ממנו — לכל מ"ק	0.13
לכל מ"ק נוסף	0.20
(3) לשימוש מסחרי או תעשייתי — לכל מ"ק	0.15
(4) לבניה — לכל מ"ק	0.30
9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))	10.—
10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה))	15.—

נתאשר.

כ"ט בכסלו תשכ"א (18 בדצמבר 1960)

יצחק פלד

ממלא מקום ראש המועצה המקומית רכסים

(חמ 85505)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לרמות־השבים בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית רמות־השבים חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס" — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה" — המועצה המקומית רמות־השבים;

„ילד" — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרת היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת אפוטרופוס

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמות־השבים (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961".

נתאשר.
י"ד בשבט תשכ"א (31 בינואר 1961)
(חמ 854308)

זאב מנהיים
ראש המועצה המקומית רמות־השבים

חיים משה שפירא
שר הפנים

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לשרון־הצפוני בדבר הדברת זבוב ים התיכון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה האזורית השרון־הצפוני חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל נכסים" — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא־כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„המועצה" — המועצה האזורית השרון־הצפוני;

„מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר;

„נכסים" — קרקע שבתחום המועצה, בין תפוסה ובין פנויה, בין ציבורית ובין פרטית;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„הדברת זבוב ים התיכון" — ריסוס נגד זבוב ים התיכון.

חובה להדביר זבוב ים התיכון

2. בעל נכסים או המחזיק בהם חייב להדביר את זבוב ים התיכון שבנכסיו.

הוראות להדברת זבוב ים התיכון

3. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת אדם שעבר על הוראות סעיף 2 להדביר את זבוב ים התיכון, ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך, בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את ההדברה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

הדברה על ידי המועצה

4. לא מילא אדם אחרי דרישת המועצה לפי סעיף 3 (א), או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה להדברת זבוב ים התיכון ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

סמכות ראש המועצה

5. (א) ראש המועצה רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לנכסים על מנת לבדקם, לבקרם ולעשות בהם כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

6. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום המועצה.

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

ענשים

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשרון־הצפוני (הדברת זבוב ים התיכון), תשכ"א—1961".

נתאשר.

כ"ג בכסלו תשכ"א (12 בדצמבר 1960)
(חמ 7650100)

שאול לוי
ראש המועצה האזורית השרון־הצפוני

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941
(סעיף 6א)

הודעה על החלטת המועצה המקומית אום אל־פחם בדבר קנס פיגורים

מודיעים בזה כי המועצה המקומית אום אל־פחם החליטה שקנס פיגורים בשיעור של 20 למאה יוסף על כל סכום של ארנונה, שהוטל על ידי המועצה המקומית אום אל־פחם ולא שולם תוך ששה חדשים מהיום שבו חל תשלומו לפי הוראות הפקודה.

מגיע למועצה האמורה ביום פרסום הודעה זו ברשומות (להלן — יום הפרסום) סכום ארנונה כאמור או חלק ממנו, יחול הקנס רק על אותו סכום או חלק ממנו המגיע כתום ששה חדשים מיום הפרסום.

נתאשר.

י"ז בשבט תשכ"א (3 בפברואר 1961)
(חמ 81161)

אחמד אבו חשיש
ראש המועצה המקומית אום אל־פחם

חיים משה שפירא
שר הפנים

תיקון טעויות

בחוק עזר לגבעתיים (אספקת מים), תש"ך—1960, שפורסם בקובץ התקנות 1046, תש"ך, עמ' 1824, בתוספת, בפרט 9 —

(1) בפסקה (א), ברישה, במקום „(סעיף 1 (א))" צ"ל „(סעיף 7 (א))";

(2) בפסקה (ב), ברישה, במקום „(סעיף 1 (ב))" צ"ל „(סעיף 7 (ד))".

בחוק עזר לכרכור (מודעות ושלטים), תשכ"א—1960, שפורסם בקובץ התקנות 1073, תשכ"א, עמ' 409, בסעיף 4, במקום „(4)" צ"ל „(3)".

בתקנות התעבורה (אגרות רשיונות לרכב מנועי) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961, שפורסמו בקובץ התקנות 1095, תשכ"א, עמ' 850, בתקנה 2, בפרט 1 לתוספת, המלים „שיעור האגרה בלירות לרכב ששנת ייצורו" שמעל הטור הראשון יבואו מעל שני הטורים.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.

על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

נאחיז בע"מ
משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).
Geoda User
25 May 2014 04:44:45 +03:00